

IV. Toeslag op de uitkering (in geval van een aan de gezondheidstoestand aangepaste werkzaamheid die is toegelaten door de adviserend arts of de medewerker van het multidisciplinaire team, tijdens een periode van primaire ongeschiktheid of invaliditeit).

I. Inleiding

De wettelijke bepalingen inzake (de neutralisatie van) het gewaarborgd loon in geval van de uitoefening van een activiteit met de toelating van de adviserend arts zijn in de loop van de tijd achtereenvolgens geëvolueerd.¹

Indien het gewaarborgd loon niet wordt geneutraliseerd, betaalt de werkgever, indien nodig, de aanvulling die is bepaald in de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 12*bis* of nr. 13*bis* na de eerste twee weken van ziekte of ongeval van gemeen recht gedekt door het gewaarborgd loon bepaald in de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten.

De uren toegelaten arbeid gedekt door deze aanvulling worden beschouwd als uren van bezoldigde toegelaten arbeid die, indien nodig, in aanmerking worden genomen om de arbeidsongeschiktheidsuitkeringen te verminderen, terwijl deze aanvulling verondersteld wordt de arbeidsongeschiktheidsuitkeringen aan te vullen die op deze periode betrekking hebben.

Deze aanvulling bepaald in de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 12*bis* of nr. 13*bis* beantwoordt immers aan de notie “beroepsinkomen” die van toepassing is in het kader van de cumulatieregel bedoeld in artikel 230, § 1 van het koninklijk besluit van 3 juli 1996.²

II. (Verminderde) arbeidsongeschiktheidsuitkeringen in geval van werk dat is aangepast aan de gezondheidstoestand

De cumulatiebepalingen bepaald in artikel 230 van het koninklijk besluit van 3 juli 1996 zijn van toepassing gedurende de hele periode van arbeidsongeschiktheid gedekt door de toelating van de adviserend arts tot de datum van de (definitieve) stopzetting van de toegelaten arbeid, met inbegrip van de periodes van tijdelijke onderbreking van de toegelaten arbeid (al dan niet gedekt door het gewaarborgd loon).

1. De huidige reglementering (art. 52, § 5 en art. 73/1 van de wet van 3.07.1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten) bepaalt dat tijdens een periode van twintig weken vanaf de aanvang van de uitvoering van een aangepast of ander werk met toepassing van art. 100, § 2, van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14.07.1994, geen loon ten laste van de werkgever is in geval van arbeidsongeschiktheid wegens een ziekte die geen beroepsziekte is, die is opgetreden tijdens deze periode, of wegens een ongeval dat geen arbeidsongeval of een ongeval op de weg naar of van het werk is, dat is opgetreden tijdens dezelfde periode.
2. Het gaat om elk inkomen als bedoeld in art. 17, § 1, 5^e of art. 23, § 1, 4^e, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 dat een gerechtigde zich door een persoonlijke activiteit verschafft, evenals elke uitkering, vergoeding of rente die hem wegens het derven van dat inkomen wordt verleend. De premies en gelijkaardige voordelen die worden toegekend onafhankelijk van het aantal effectief gewerkte dagen tijdens het kwartaal van hun aangifte aan de inrichting van de sociale zekerheidsbijdragen, worden evenwel niet in aanmerking genomen.

Voor elke maand (of kortere referentieperiode) worden de uren van toegelaten arbeid of ermee gelijkgestelde uren in aanmerking genomen om, indien nodig, de uitkeringen te verminderen op basis van de cumulatiebepalingen voorzien in artikel 230 van het koninklijk besluit van 3 juli 1996. De uren gedekt door de aanvullingen toegekend krachtens de collectieve arbeidsovereenkomsten nr. 12bis en nr. 13bis (die in principe overeenstemmen met maximaal 16 kalenderdagen per *nieuwe arbeidsongeschiktheid in de zin van de wet van 03.07.1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten*) worden in dit kader gelijkgesteld met uren van effectieve uitoefening van toegelaten arbeid.

III. Gewaarborgd loon en aanvulling CAO nr. 12bis of nr. 13bis in geval van werk dat is aangepast aan de gezondheidstoestand

In geval van een **definitieve stopzetting** van het aangepaste werk (*wegens een nieuwe periode van arbeidsongeschiktheid in de zin van de wet van 03.07.1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten*) die het einde van de toelating inhoudt, wordt het bedrag van het gewaarborgd loon en de aanvullingen toegekend krachtens de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 12bis of nr. 13bis berekend op basis van de normale bezoldiging van de tewerkstelling.

De werkgever (of zijn mandataris) deelt deze informatie momenteel niet mee aan het ziekenfonds in de maandelijkse aangifte / ZIMA 002. De definitieve stopzetting van het aangepaste werk vormt het einde van de laatste referentieperiode van de maandelijkse aangifte / ZIMA 002³.

In geval van een **tijdelijke onderbreking** van het aangepaste werk (*wegens een nieuwe periode van arbeidsongeschiktheid in de zin van de wet van 03.07.1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten*) wordt het bedrag van het gewaarborgd loon en de aanvullingen toegekend krachtens de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 12bis of nr. 13bis berekend op basis van de *normale bezoldiging* van het toegelaten werk.

De werkgever (of zijn mandataris) deelt momenteel de uren gedekt door het gewaarborgd loon bepaald door de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten en de uren gedekt door de aanvullingen toegekend krachtens de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 12bis of nr. 13bis aan het ziekenfonds mee (in één of meerdere maandelijkse aangiften / ZIMA 002).

De werkgever (of zijn mandataris) geeft deze aanvulling aan onder de prestatiecode 011 in de DmfA en de ZIMA 002.

IV. Toeslag op de uitkering (vanaf de 15de dag van een nieuwe periode van arbeidsongeschiktheid in de zin van de wet van 03.07.1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten)

Voor de uren aangegeven door de werkgever (of zijn mandataris) in geval van een tijdelijke onderbreking van het aangepaste werk, gedekt door de aanvullingen toegekend in het kader van de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 12bis of nr. 13bis, wordt bepaald dat in het kader van de uitkeringsverzekering een bijkomende vergoeding wordt toegekend ten belope van 60% van het begrensde gederfde loon ten gevolge van de stopzetting van de aangepaste arbeid tijdens deze periode.

De toeslag op de uitkering wordt ook toegekend als een bepaald statuut van een publieke werkgever op een gelijkaardige wijze een aanvulling op de arbeidsongeschiktheidsuitkering voorziet zoals bepaald in de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 12bis of nr. 13bis.

3. De (niet verminderde) daguitkeringen worden geweigerd tijdens de periode van 14 dagen gedekt door het door de wet bepaalde gewaarborgd loon en vanaf de 15de tot en met de 30ste dag aangevuld met het bedrag van de aanvullingen toegekend door de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 12bis of nr. 13bis.

V. Algemene toekenningsvoorwaarden van de toeslag op de uitkering

Om te kunnen genieten van de toeslag op de uitkering, moet de rechthebbende:

- gerechtigde in de uitkeringsverzekering voor werknemers zijn
- in de uitkeringsverzekering voor werknemers arbeidsongeschikt erkend zijn en door de adviserend arts of de medewerker van het multidisciplinaire team toegelaten zijn om het werk te hervatten dat is aangepast aan zijn gezondheidstoestand
- de voorwaarden inzake de opening en het behoud van de rechten vervullen om aanspraak te maken op arbeidsongeschiktheidsuitkeringen in het kader van de uitkeringsverzekering voor werknemers.

Het ziekenfonds dient met andere woorden geen aanvullende controles inzake de verzekerbareid uit te voeren alvorens de toeslag op de uitkering toe te kennen voor de referentieperiode waarvoor de gerechtigde aanspraak kan maken op arbeidsongeschiktheidsuitkeringen in het kader van de uitkeringsverzekering voor werknemers.

VI. Berekening van de toeslag op de uitkering

VI.1. Definitieve oplossing (van toepassing voor de periode die aanvat vanaf 01.07.2024)

In het kader van de uitwerking van de definitieve oplossing is de mededeling (via het maandelijks attest ZIMA 002) van één globaal aanvullend bedrag per tewerkstelling als praktische piste weerhouden.

De werkgever (of zijn mandataris) past dus reeds **zelf** het ZIV-dagplafond toe op het normale *theoretische* loon voor de uren van aangepast werk die zijn gedekt door de aanvulling toegekend krachtens de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 12bis of 13bis.

De werkgever (of zijn mandataris) deelt in de praktijk 60 % van het totale bedrag, beperkt tot het ZIV-dagplafond, mee dat overeenstemt met het normale theoretische loon voor de uren van aangepast werk die op elke maandelijks aangifte (ZIMA 002) worden aangegeven en gedekt zijn door de aanvullingen toegekend krachtens de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 12bis of nr. 13bis.

Het gaat met andere woorden om het bedrag van het normale theoretische loon verminderd met de socialezekerheidsbijdragen verschuldigd door de werknemer dat niet door de werkgever ten laste is genomen in het kader van de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 12bis of nr. 13bis (na de eerste veertien dagen van gewaarborgd loon bepaald door de wet van 03.07.1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten).

VI.2. Tijdelijke oplossing (van toepassing voor de periode vanaf 01.01.2024 tot en met 30.06.2024)

In afwachting van een wijziging van het glossarium (van de ZIMA 002 - ASR) om een definitieve oplossing te implementeren (*cf. supra*), wordt een tijdelijke pragmatische oplossing toegepast om aan de betrokken gerechtigden een toeslag op de uitkering toe te kennen.

Voor de concrete uitvoering van deze tijdelijke oplossing houdt het ziekenfonds rekening met:

- het (begrensde) gederfde loon zoals vastgesteld bij de aanvang van de arbeidsongeschiktheid (in functie van de stabiliteit van de tewerkstelling) om de arbeidsongeschiktheidsuitkeringen te berekenen.
In voorkomend geval wordt voor de concrete berekening van de toeslag op de uitkering dit gederfde loon geïndexeerd; hetzelfde indexeringsmechanisme zoals bij de sociale prestaties moet in dit opzicht worden toegepast. Een herwaardering van een (minimum)uitkering wordt daarentegen niet in aanmerking genomen
- het aantal uren dat op het maandelijks attest (ZIMA 002) onder de prestatiecode 011 is aangegeven.

Het (begrensde) gederfde loon wordt vermenigvuldigd met zes dagen om een wekelijks gederfd loon te verkrijgen. Dit wordt gedeeld door het gemiddelde aantal arbeidsuren per week van de tewerkstelling die in aanmerking wordt genomen voor de berekening van de uitkeringen (of, als er geen tewerkstelling in aanmerking wordt genomen om de uitkeringen te berekenen, door 38 uren per week⁴) om het uurloon te verkrijgen en het wordt vermenigvuldigd met het aantal arbeidsuren, aangegeven onder de code 011, om het ermee overeenstemmende gederfde loon te verkrijgen.

Als de uitkering van de verzekerde wordt berekend op basis van het gemiddeld dagloon van verschillende tewerkstellingen, moet rekening worden gehouden met het totale gemiddelde aantal uren per week van de betrokken tewerkstellingen.

Voor de berekening van de toeslag op de uitkering wordt 60% van het (begrensde) gederfde loon in aanmerking genomen.

Voorbeeld:

Een arbeider hervat met toelating van de adviserend arts de activiteit bij de initiële werkgever voor 20 uur per week. Bij het begin van zijn arbeidsongeschiktheid had zijn ziekenfonds het bedrag van zijn uitkeringen berekend op basis van een tewerkstelling die is uitgeoefend ten belope van (gemiddeld) 38 uur per week en werd bezoldigd ten belope van 20 EUR per uur (760 EUR per week).

Voor de desbetreffende kalendermaand (referteperiode) ontvangt het ziekenfonds het volgende prestatie-attest (ZIMA 002):

Code	Aantal uren
001 (o.a. normale werkelijke arbeid)	52
010 (gewaarborgd loon tweede week)	20
011 (arbeidsongeschiktheid met aanvulling overeenkomstig de CAO 12bis/13bis)	16
050 (ziekte (ziekte of ongeval van gemeen recht))	79,2

Gemiddeld dagloon: $(20 \text{ EUR} \times 38) / 6 = 126,6667 \text{ EUR}$ (< ZIV-plafond)

Gederfde loon van de toeslag: $126,6667 \text{ EUR} \times 6 \text{ dagen} \times 16 / 38 = 320 \text{ EUR}$ (voor 16 uren)

Bedrag van de toeslag: $60 \% \times 320 \text{ EUR} = 192 \text{ EUR}$ (voor 16 uren)

VII. Betaaltermijn

Het ziekenfonds betaalt de toeslag op de uitkering met betrekking tot een periode na de maand februari 2024 (tijdelijke of definitieve oplossing) binnen dezelfde termijn als de termijn die is bepaald voor de betaling van de arbeidsongeschiktheidsuitkeringen die betrekking hebben op dezelfde referentieperiode⁵.

4. In het algemeen wordt bij de berekening van de uitkering van de gecontroleerde werklozen geen enkele tewerkstelling in aanmerking genomen ($Q = 38$). In voorkomend geval kan echter rekening worden gehouden met het gederfde loon "tewerkstelling" van bepaalde gecontroleerde werklozen (wegens de toepassing van de art. 31, 34, 43 of 43bis van de verordening op de uitkeringen van 16.04.1997).

5. Deze betalingstermijn varieert, ter herinnering, naargelang het gaat om primaire ongeschiktheidsuitkeringen of invaliditeitsuitkeringen (vgl. art. 20 van de verordening op de uitkeringen van 16.04.1997).

Uiterlijk op 1 april 2024 betaalt het ziekenfonds de toeslag op de uitkering die betrekking heeft op een periode vóór de maand maart 2024 (tijdelijke oplossing).

VIII. Specifieke bepalingen

Verschillende (anti)cumulatiebepalingen zijn niet van toepassing op de toeslag op de uitkering, in het bijzonder

- de cumulatieregeling (bedoeld in art. 104 van de gecoördineerde wet van 14.07.1994 en art. 230, § 1 van het K.B. van 03.07.1996) die van toepassing is als beroepsinkomsten in het kader van een toegelaten activiteit worden verworven
- de cumulatieregeling (bedoeld in art. 108, 3° van de gecoördineerde wet van 14.07.1994 en art. 235 van het K.B. van 03.07.1996) die van toepassing is in geval van de cumulatie met een ouderdoms-, een rust-, een anciënniteitspensioen of eender welk als dergelijk pensioen geldend voordeel, toegekend hetzij door een Belgische of een buitenlandse instelling van sociale zekerheid, hetzij door een openbaar bestuur, een openbare instelling of een instelling van openbaar nut
- de cumulatieregeling (bedoeld in art. 136, § 2 van de gecoördineerde wet van 14.07.1994) die van toepassing is wanneer dezelfde schade op grond van een vergoeding krachtens een andere wetgeving wordt gedekt.

In geval van een laattijdige aangifte van (de verlenging van) de arbeidsongeschiktheid is de vermindering van de uitkeringen met 10% niet van toepassing op de toeslag op de uitkering (sanctie in geval van een laattijdige aangifte, behoudens de toepassing van de verwittigingsmaatregel).

De toekenning van de toeslag op de uitkering wordt daarentegen, net zoals de arbeidsongeschiktheidsuitkeringen, stopgezet zolang de gerechtigde niet voldoet aan de controleverplichtingen die hem door iedere krachtens de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 bevoegde persoon wordt opgelegd (art. 134, § 2 van de gecoördineerde wet van 14.07.1994).

De gerechtigde kan ook, zoals voor de arbeidsongeschiktheidsuitkeringen, verzaken aan de toekenning van de toeslag op de uitkering en deze verzaking beëindigen (art. 104*bis* van de gecoördineerde wet van 14.07.1994 en art. 236*bis* van het K.B. van 03.07.1996).

IX. Op de toeslag op de uitkeringen in te houden bedrijfsvoorheffing

De Federale Overheidsdienst Financiën heeft aan de Dienst voor uitkeringen van het RIZIV meegedeeld dat de bijlage III van het KB/WIB 1992 zal worden gewijzigd zodat, *tot en met 31 december 2024*, enkel een bedrijfsvoorheffing van 11,11% verschuldigd is als de toeslag op de uitkering betrekking heeft op een gedeelte van de kalendermaand die is aangevat vóór de periode van invaliditeit.

Vanaf 1 januari 2025 zal daarentegen altijd een bedrijfsvoorheffing van 11,11% verschuldigd zijn.

X. Maandelijks attest: papieren formulier

Sinds 1 juli 2020 is de werkgever (of zijn mandataris) in principe verplicht om de aangifte in geval van een aangepaste activiteit als werknemer tijdens een periode van arbeidsongeschiktheid uitsluitend elektronisch te versturen.

De Dienst voor uitkeringen van het RIZIV publiceert echter nog steeds een model van een gelijkwaardig papieren formulier op de website van het RIZIV op het volgende adres:

<https://www.riziv.fgov.be/nl/professionals/andere-professionals/werkgevers/uitkerings-en-moederschapsverzekering-formulieren-die-de-werkgever-moet-invullen>

Dit papieren formulier is, ter herinnering, bestemd voor werkgevers (of hun mandataris) die specifieke (technische) moeilijkheden (*overmacht*) ondervinden om, binnen de termijnen, over te gaan tot de maandelijkse aangifte van de prestaties van hun werknemer (en dit om een laattijdige betaling van de arbeidsongeschiktheidsuitkeringen door het ziekenfonds met betrekking tot de verstreken referteperiode te vermijden).

Een nieuwe rubriek is voorzien waarin de werkgever (of zijn mandataris) het aantal uren gelijkgesteld aan arbeidsuren meedeelt waarvoor hij een aanvulling betaalt op grond van de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 12*bis* of nr. 13*bis*, evenals het bedrag vermeldt dat overeenstemt met 60% van het begrensde brutobedrag van het normale loon voor de uren die, tijdens het door de adviseerend arts of de medewerker van het multidisciplinaire team toegestane werk, gedekt worden door de aanvulling toegekend krachtens de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 12*bis* of nr. 13*bis*.

Van toepassing vanaf 1 januari 2024.

Omzendbrief V.I. nr. 2024/151 – 404/62 van 22 mei 2024.